

Ähre-skrifft widh den ehreborne achtat och wählbetrodde herrens herr Henric...

82 Aa 13/2 HoImberg

National Library
of Sweden

Ahre = Strijff

Widh
den

Ehreborene Achtat och Wahlbetrodde Herrens

Herz HENRICH HOLMBERGZ,

Jördnam Rådsh och Handelsmans i Wasa /

sampt
Ehreborene Kyske och Dygdertike Jungfrus

Jungfru CATHARINÆ HALENIÆ,

Hederlige Dröloppst som celebrerades uti Gleske Jördnamt Folkz närwaru den 25 Jan. 1683
Fattat efter begäran af deras tienstskyldige

Jugiter fitu sequeris probasque
Verba divini canonis, profecto,
Cuncta fordebunt tibi, queis adharet.
Impius orbis.

LHen store Hedna hoop / på Pindi Wärg wäntat /
Som i Gudinnens Chor / sin lärdom har anäntat /
Närthen om sällhet waal / och siet om döme geer /
Bestinner man des seel / sig hyspa meer och meer /
Här edre sköndlefnad stem / och Busens omsorgs statts /
För thet lyct soltast / aff Wemistior omfartas /
Men Swijner sult aff Draaf een Rod aff Feder full /
Een ordet / fuuler Hund står sådant taal omfull /
Här hörs ett sköndt forl / wih thet samme stara /
En ähra / gods / och wald / såg sin som bäst at wara /
Men Hamans galga högh / Midas medh Gullet red /
Är ett klart prof ether på / Hadings och Hundings döb /
Eer ädret finnes art / slijf stetta styr och Eastar /
Den medh een annan hoop / till ändemålet bastar /
Eher sinens troo och trösl / thet hugnade lust och frögd /
I all tillfälligh fors / glöde Wemistian förnögd /
I jagh i war Herrans ord / wär förtets lyctia klara /
Som öfwer alt hwad dygd / hwad ährbarhet män wara /
Hwad troo och ähta band / hwad sällens nöjje är /
Som soolsens strål om dag och wjiser / styr / och lär /
Wäl Eher o Brudgumttär / och håll och säll bland alla /
Som o h i dherta måål / meet hwad bäst är bli falla /
Eher sinne stilla en Werldennes coome stäl /
När Herrans ord alleen förnöjjer / liff och säll /
Eher slijer / Ähra säng skal tytt och ährlyg wara /
Een qwinna ädret siet huns pryder som soolen klara /
Henne som si uctar Gudh man stedsje läfwa skal /
Des dygd i porrenom skaden vshreopar all /
Hon glöde sin Wanne luffe i alle sine dagar /
Hans hertans innerste thet öfwer aldris klagar /
En skal man medh förnuft och stäl hoos henne bo /
Så kan een ähta säng aff sämd grönska och groo /
Eti / dherta är förnemst / som edere dherta wänder /
Eil een Gudställd dam / hwars los och Dygd är känder /
Hoos them oc hån / en sed / hoos them so dygdens wärd /
Lage hafwa på Bullwige / och förkastat all stärd /
För alt lag onskar ett och vthaff Hterat beder /
Ät Herran medh siet ord Eher bägge styr och leder /
Så winna i thet måål them trognom förestärd /
Eronan aff Herran / när Himmel och Jord förärd /

Enigma.

PArva sui (res mira satis) montes tamen aquo
Nonnunquam. Vel sim viridū ficulnea seu frons,
Vel nived facie, sed nigra qua fuit olla
Atrior interdum. Longum est numerare colores,
Provida queis natura vel ars me pingere gestit,
Quo sim grata viris. Non est humidior allus,
Viscera sicca licet mihi singula sape satisfacit.
Limine repto domus, me hinc pergere provocat alter.
Ecce! Sequor quo vult aquila velocior omni.
Pertica nulla meam mensuram absolere par est.

*Dein tamen id faciunt spithama vel quinque vel octo.
Splendida teeta ducum ac habitacula vilia viso
Plebejorum Cauponas & templa frequento.
Tripudiant mecum justo convivio mero
Lata, sigillatim Neonymphi federe juncti.
En honor! Officio postquam sum functa, necesse est
Tristia fata mihi, casus variosque subire:
Me ejiciunt, revocant, tundunt, unquunt reprimuntque.
Tollor vera loquens vel falsa prout tulerit res.
Deinde superse: sum per tempora Nestoris, ultra &
Si me flamma vorax non destruit hostis & unda.
Non eterna cluo sed me mea fata resolvunt:
Nam vivens moriensque simul sum vermibus esca.
Spero tamen decus omne meum renovare sorores.
Donec erit calum, donec fiat Luxus & Ausfer.*

JOHAN. Rivelius O. Both.

JWunckar / som prunck / och roosa e'r staar /
Dch gilla in'illa e'ff' Päsivens Wandaar /
Mång ensam / e'r hållsampt so nöta sin tidh /
Det böra i töra, doch blyas en wjld /
Ät dheta och sticeta en sådana lag /
Som wärdet e' slijder thes högstes behag.
Dort stutte förstutte thet Brudgummen näte /
Ähr minnet och sinnet alt sådant säte /
Men achtat beerachtat thet Salomo wiss /
Han lämnat och ännat them alla til priss /
Som mähta ett ähta ständh hålla sigh klärt /
Föröfwa och präfwa det Gudh hafwer lärt /
En bätter och lärtar' boos två medh hwar an /
Han faller då gäller / är? htelpen för hand' /
Der wunnt och hunnet har Handelsman säll /
I stället förfaller een Brudh som är snäll /
Ät nöta och töra thet förtiga qwids' /
Dyrdetan och lärtan brede wldh sin sijd' /
Nu glädias och frögdas the barnene swä /
Ät sorgen bortgängen / the måst ha' förstä /
I Staden en gladan Moor temma nu see /
Ehen dhertan aff smärtan sigh kärlyg betee /
Dch tnet aryliner / bewijsar sigh them /
Ät klagan må draga en hämb thet igen /
Gudh Högste förnämste / som theta hie' bracht /
I wärdet han stärke / ehr frögdeitjg äche /
Wän sorgen bortgänge / ja wiste sin toos /
Dch frögden aff Högden må blifwa ehr hoos.

C. Malmsteen O. Both.

SY achta betrachta hwad jämmer och tlagh /
Sampt qwifra at lida til denne här dagh /
Noch warjt e'rsaric då mannen bar mist /
Een tuchtig Gudfruchtig klar Waka förwist /
Men wista v'spridas nu frögder igen /
E' s'umnt han wunnt en fulltrogen wän /
Hwad gäller ju snällt han wara i må /
Som trogen reddogen snäll Waka e'hr näär /
E' hindras och lindras all sorgerna nu /
I sammen medh gamman han tager sin Brudh /

Dhe vnga barn stunga så liffen som floor /
Wälkomme' tu fromme och kläreste Moor.
Gudh läte the sate wäl bygga siet bo /
I liffwet the blifwe medh sänia och troo /
Ja sedan må bädan från mda och qwaal /
Dortlanta / då ända til frögde GUDZ saal.

Birgerus O. Bratt. O. Botha.

M Jag haer en slagit feele dhe gambas ord och tanckar /
Ät qwinnor trisa sers / och liffa som medh andrar /
Sast säter dherta ens / som qwals aff enligheet /
Dort mängen vndra kan öfwer min drifligheet /
Ät lag töre säja moot dhet aliment praticeras
Dch bringa v'p å baan / hwar aff een spns fixeras
Men siat tu liffet still / och höde vppå mit taal /
Hwad för en trisar' Stear lagh bar wer här til saal /
Så stal wist mine ord vthaff tigh gilstig blifwa /
Dch tagh ostraffat gåa ey heller medh tigh tiffwa /
Ät qwinnan trisar' först bewijsar dherta stäl /
Wng' swäners dherta dragg vthaff en dygdig stäl:
Magneten vnderlig mon Järnet til sigh draga /
Dch dhet fast häng' t' wldh sigh beslistar artish laga /
E' liffet händ' er hoos qwinnsold', ty deels aff dheras dygd /
Enns dherta snart kan blif til dhemaldtes dygd /
Ja blifwer offra och aff andra qualiteter
Som hoos een qwinna fins medh luffigt gemde /
Dhen beela swenne' saar betagen at han måst /
Eil tärlekt, kamp och stridh förfoga sigh medh hast /
E' som omöfsligt är / at förestälte sörger /
Wdh ögon i te see / dher någet ey förärdwar /
Dgonens klara sijn och dhen hastigt förtaar /
Så är och äfwen fatt medh Jungfrus dygder raar /
Dhe dher mång vngerswen' moris nödh tillbringa /
Cupido och medh macht sasi mängens dherta twingar /
Ät entlig fölia måst / dher på en tärlekt' balck /
Eil hwad vthräta kund' / Jungfrus föröfwa skal /
Hwar aff nu sutas tau / och endteligh ombömas /
Ät qwinnsold' trisa först / doch efter äres ömar
Ät vngerswenen seen / hwar medh han bastar fort /
Ät wina Jungfrus gynn / til sigh bestärdan ordt /
Om ännu flere stäl aff mig här stäl' begäras /
Så gänge hwar til sig / som tyder sigh besu ärat /
Dhötwer denna dacht / han skal i sanning see /
Wgh hafwa bracht på baan dher ingen kan äblee /
Ja stelswa Brudgummen / hwars Dröloppst nu sires /
Dch medh stor luffigheet des heders dagh här sires /
Med mig i stamma måst / och föra samma ord /
Ät dhertat hans är wist / sasi frändt aff dygdens floor /
Som nu hans käre Brudh / baar lätit städ' på stina /
Så länge hon war stadd / i blomstrand' ähren sijn /
Ja medh all ährbarhet / em Jungfrur bäst anstär /
Derydte baar Jungfrur ständh / i samfält tingu ähr /
Dher före högste GUD som dygder wil belöna /
Wdh härlyg prachte och prääl / nu denne Jungfrur stöna /
(Dhen och ey neta kan / at hon ey trisar' först)
Haar ghwit ähta man / til dhertans lust och tröst /
Dy haer lag orsaat noch / mig spelligde här inäma /
Wdh gladt och luffigt medh / på dher beders tijnma /
Doch aldrastörst af Gudh / medh ödmu' dhertans bödn /
Om lyct och wälgång / til fränd' sästän stödn /
Begära aff all liff / han daktet e'hr dhet vna /
D'ast sin stora nåd / och omstwer förkunn /
En ewig sälligheet / när timmlygh lust sin toos /
Ähr swunnt han då wil / e'hr altid blifwa hoos.

Jacobus Wiltadius O. Botha.

